

Francesc ANORO.
Les nostres receptes de cuina.
Ajuntament de Sils, 1998.
111 pàg.

Les nostres receptes de cuina

L'ANY 1994, *La cuina a Sils* constituïa una esplèndida aproximació als ingredients, hostals i costums culinaris de la societat. L'any 1998, també editat per l'Ajuntament de Sils, coordinació de l'Arxiu Municipal i edició de Francesc Anoro, s'ha presentat *Les nostres receptes*.

Més de 100 pàgines amb un excel·lent disseny i maquetació de Pep Caballé, útils fotografies, gravats i il·lustracions de Rosa Gelpí, confegeixen un llibre atractiu i útil.

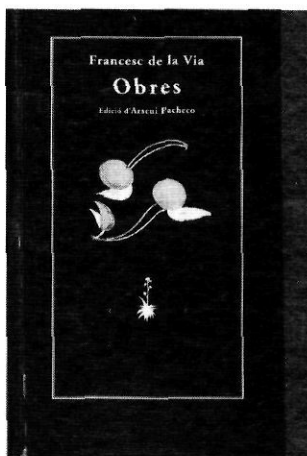
El volum té un pròleg de Joaquina Alemany, presidenta de l'Institut Català de la Dona, una presentació de Santi Santamaria —«prescindir de la saviesa que hem heretat, seria renunciar als orígens»— i un apèndix sobre «els vins que recomanem», a cura d'Agustí Ansesa.

Les autèntiques protagonistes del llibre són els grups de dones de

Sils que, sota la pacient coordinació de Francesc Anoro, han anat explicant les seves receptes, que, a través de les possibles variants, han confegit el que en podríem dir una preparació consensuada. Abans del receptari, unes útils introduccions expliquen els recipients, els greixos per cuinar, els condiments i les herbes i diverses tècniques culinàries.

El receptari ressegueix una estructura dotada amb elements propis: primers plats únics, la *samfaina* (un dels signes d'identitat de la cuina de Sils), plats amb verdures, plats amb bolets i fruites, plats amb cargols i marisc, bacallà, crancs i granotes, rostits, farcits, guisats i estofats. No s'hi inclouen les postres, per la qual cosa esperem un altre volum.

Jaume Fàbrega

Francesc DE LA VIA.
Obres.
Edició a cura d'Arseni Pacheco,
Quaderns Crema, Barcelona, 1998,
413 pàg.

Un artista del vers del segle XV

CAL SALUDAR amb una expressió de joia l'aparició al mercat editorial català d'una nova edició, molt acurada i ben anotada, de les *Obres* que ens han pervingut del gironí Francesc de la Via (Girona, primera meitat del segle XV), que entre altres mèrits fou un destacat prohoms de la nostra ciutat en la qual ocupà càrrecs de responsabilitat. El lligam que Via manté amb Girona no només és de caire familiar o patriarcal, sinó que sap col·locar molts dels seus personatges en un animat tauler d'escacs, un retaule bigarrat en el qual persones, fets històrics, ambients com el monestir de Sant Daniel són perfectament identificables. Recordem que entre aquestes monges hi va professar la seva germana Margarida, i que en el text, el cenobi benedictí hi apareix difuminat amb el topònim equivòc de monestir d'Avall Jau.

Francesc de la Via fou un excel·lent poeta menor, un artista del vers que treballa i poleix incansablement el seu estil, renovellador d'alguns esquemes massa gastats en la literatura catalana del segle XV, que encara escriu en una llengua artificiosa, un híbrid entre provençal i català com s'esqueia a l'època, abans de la revolució propiciada per Ausiàs March. Fou autor de poemes lírics i de narrativa en vers, obres que llegides en conjunt mostren l'assimilació dels corrents provençals, la presència del món francès (el *flabiau*) i un cert humanisme prerenaixentista, visible sobretot en el pròleg d'*A bella Venus*.

Després que Arseni Pacheco, el seu editor, ens hagi ofert una exhaustiva i prolixa introducció al personatge històric, a l'obra i el seu context, a les seves dues cançons

trobadoresques i a la resta de la producció, coronada per una selecta bibliografia (pàg. 9-156), passem a llegir l'edició de les seves obres: *Procés de Corona d'Aur contra en Bertran de Tudela*, *A Bella Venus*, *Llibre de Fra Bernat*, les *Cançons* i una *cobla*. Si qui més qui menys ha rigut en llegir alguns versots procaços d'aquesta obra mestra que és el *Llibre de Fra Bernat*, que explica amb molta gràcia els amors que sostenen un frare, un canonge i un cavaller per una monja, el lector atent té ara l'oportunitat de fer-se amb la seva obra narrativa que també és ambiciosa i ben travada. Ens referim a *Bella Venus* i al *Procés de la senyora de Valor*, dos llargs poemes en noves rimades que toquen temes amorosos concebuts des d'una òptica prou original.

Pep Vila